

спомени на Вазовото семейство. На стената е окаченъ голѣмъ и хубавъ портретъ на поета. Въ единъ красивъ библиотеченъ долапъ сж наредени разкошно подвързани всички съчинения на поета. Около стенитѣ и по тѣхъ сж изложени много нѣща, които на времето сж украсявали и обогатявали кжщата на една добра сопотска челядь. Посетителтъ гледа, наслаждава се и си съставя пълна представа за домашния редъ и мирния животъ въ едно малко, на бедно градче, какъвто е билъ Сопотъ.

Чудноватъ бръснарь

Най-сетне въ една отдѣлна стая е представена бръснарницата на Хаджи Ахила, описана толкова подробно и живо отъ Ив. Вазовъ презъ 1881 г., когато е живѣлъ и работилъ въ Пловдивъ.

Бръснарницата на Хаджи Ахила била чудно мѣсто не само за стрижене, но и за учение, за разговоръ, за музика и политика. Бръснарьтъ — около 50-годишенъ, билъ голѣмъ остроумникъ и смѣшникъ. Той билъ ходилъ въ Иерусалимъ, видѣлъ Божи гробъ, Цариградъ и много други градове и страни, отдето се научилъ на най-разнообразни работи. Затова неговата бръснарница винаги почти била пълна съ посетители, било да се обръснатъ и подстрижатъ, било да лѣкуватъ нѣкой зжбъ, било да послушатъ Хаджи Ахила, какъ пѣе, свири и разказва.

Бръснарницата е една проста стая. Около стенитѣ е нареденъ дървенъ одъръ, постланъ съ рогозка или нѣкоя чергица. Върху тоя одъръ сж насядали първенцитѣ, облѣчени въ черни, шаечни дрехи, съ фесъ на глава. Когато се острижатъ и избръснатъ по редъ, тѣ се изкачватъ върху мендерлъка, запушватъ лули или чибуци и поржчватъ кафе въ широки чаши. Тѣ пушатъ бавно, съ голѣмо разположение, приказватъ помежду си за дневни новини и слушатъ бръснарина Хаджи Ахилъ,